

บันทึก

เรื่อง การโอนทรัพย์สินขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด
(ที่ทำการอยู่ไม่ปากวัง ตำบลแม่สลิต อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก)

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีมีหนังสือที่ สร.๐๔๐๓/๙๐๐ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๑๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาความว่า กระทรวงเกษตรรายงานว่า องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีความประสงค์จะยกที่ดินอันเป็นที่ตั้งที่ทำการอยู่ไม่ปากวัง ตำบลแม่สลิต อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก พร้อมทั้งสิ่งปลูกสร้างอันเป็นกรรมสิทธิ์ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ ให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นการให้เปล่า โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๑) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๙๙ แต่กระทรวงเกษตรเห็นว่าองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จะไม่มีอำนาจโอนที่ดินและสิ่งปลูกสร้างดังกล่าว ให้แก่บุคคลอื่นซึ่งเป็นการยกให้เปล่าได้ ทั้งนี้ เพราะมิใช่เป็นการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ จึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณา

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาโดยได้เชิญผู้แทนองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มาร่วมประชุมชี้แจงด้วยแล้วเห็นว่า อำนาจขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ในส่วนที่เกี่ยวข้องแก่การใช้อำนาจกรรมสิทธิ์ที่มีอยู่ในทรัพย์สินของตนนั้น ได้มีบัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๙๙ มาตรา ๗ ว่า “เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวในมาตรา ๖ ให้ อ.อ.ป. มีอำนาจรวมถึง (๑) ถือกรรมสิทธิ์ครอบครองที่ดินและทรัพย์สินอื่น ๆ มีสิทธิต่าง ๆ สร้าง ซื้อ ขาย เช่า ให้เช่า ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม จัดหา จำหน่าย แลกเปลี่ยน โอน และรับโอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งที่ดิน ทรัพย์สินอื่น ๆ หรือสิทธิทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักร ฯลฯ” อำนาจที่กฎหมายบัญญัติไว้ดังกล่าวนี้ แม้จะมีได้มีถ้อยคำกล่าวไว้โดยตรงให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้มีอำนาจที่จะ “ให้” ซึ่งทรัพย์สินของตนแก่บุคคลอื่นก็ตาม แต่ก็ได้มีถ้อยคำกล่าวไว้ให้องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ “จำหน่าย” และ “โอน” ทรัพย์สินของตนได้ ซึ่งก็พอจะตีความได้ว่า องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ย่อมมีอำนาจที่จะยกทรัพย์สินของตนให้บุคคลอื่นได้ เพราะการ “ให้” น่าจะรวมอยู่ในความหมายของการ “จำหน่าย” และการ “โอน” ซึ่งได้มีความกล่าวไว้นั้นแล้ว

แต่การใช้อำนาจดังกล่าว องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้จะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องและเป็นไปตามมาตรา ๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๙๙ ดังได้กล่าวมาข้างต้น คือจะต้องกระทำเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖^๑ คือ

^๑ มาตรา ๖ อ.อ.ป. มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) อำนาจบริการแก่รัฐและประชาชนในการอุตสาหกรรมป่าไม้

จะต้องกระทำเพื่ออำนวยความสะดวกแก่รัฐและประชาชนในการอุตสาหกรรมป่าไม้หรือเพื่อประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมป่าไม้เป็นต้น ในเรื่องที่จะยกที่ดินและสิ่งปลูกสร้างขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดตาก นี้ตามข้อเท็จจริงที่แจ้งมา ไม่ปรากฏเลยว่าจะยกให้เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ดังกล่าวในมาตรา ๖ ในข้อใด และเมื่อได้สอบถามผู้แทนองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ที่ได้เชิญมาร่วมประชุมด้วยแล้ว ก็คงไม่ได้ความอะไรดีขึ้นกว่าที่กล่าวมา

จากข้อกฎหมายและข้อเท็จจริงดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นพ้องด้วยความเห็นของกระทรวงเกษตรว่า องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้หาไม่อำนาจที่จะยกที่ดินและสิ่งปลูกสร้างรายนี้ให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดได้ไม่ เพราะเป็นการกระทำนอกเหนือไปจากอำนาจที่กฎหมายบัญญัติให้กระทำได้ และเห็นสมควรกล่าวไว้ด้วยว่า ตามหลักทั่วไปเกี่ยวแก่การใช้อำนาจกรณีสิทธินั้น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๓๖ ว่า บุคคลพึงใช้ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย

(ลงชื่อ) ส. โหตระกิตย์

(นายสมภพ โหตระกิตย์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๑๒

(๒) ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการอุตสาหกรรมป่าไม้ เช่น เกี่ยวกับการทำไม้ และเก็บหาของป่า แปรรูปไม้ ทำไม้อัด อบไม้ อัดน้ำยาไม้ กลั่นไม้ และประดิษฐ์หรือผลิตวัตถุหรือสิ่งของจากไม้และของป่า และธุรกิจที่ต่อเนื่องหรือคล้ายคลึงกัน รวมทั้งอุตสาหกรรมอื่นใดที่เกี่ยวข้องด้วยไม้หรือของป่า